

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 februarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1 din 17 ianuarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2–3
Decizia nr. 6 din 17 ianuarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	4–5
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
48. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005	6
160. — Hotărâre pentru completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005	7–8
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
2. — Circulară privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din argint dedicate aniversării a 350 de ani de la înălțarea bisericii de lemn Sfinții Arhangheli din Rogoz, Maramureș	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1**

din 17 ianuarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în Dosarul nr. 50.387/3/2009 (500/2012) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului nr. 950D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru părțile Matei Cerkez, Tudor Cerkez și Constanța Cerkez, avocatul Matei Stănescu, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părților Matei Cerkez, Tudor Cerkez și Constanța Cerkez, care solicită rectificarea numelui Constanța Cerkez în Constantin Cerkez, întrucât acesta a fost menționat greșit în citativul instanței de judecată. Pe fond, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 796/2012.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 796/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 50.387/3/2009 (500/2012), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, într-o cauză având ca obiect pretenții în baza Legii nr. 221/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 intră în vădită contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 alin. (1), pentru aceleași argumente pentru care, prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din aceeași lege.

În acest sens, arată, în esență, că, în materia despăgubirilor pentru daune materiale suferite de persoanele persecutate din motive politice în perioada comunistă, există trei reglementări paralele cu aceeași finalitate, și anume repararea prejudiciului cauzat de preluarea abuzivă de către stat a imobilelor ca urmare a condamnărilor politice și a măsurilor administrative asimilate acestora: art. 7 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, art. 1 din Legea nr. 10/2001 și art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009. Sunt încălcate astfel regulile de tehnică legislativă referitoare la interzicerea paralelismului legislativ, precum și la cerințele de precizie și claritate ale normei juridice, prevăzute de Legea nr. 24/2000, carențe ce au consecințe deosebit de grave asupra aplicării coerente și unitare de către instanțele de judecată a normei juridice incidente și în vigoare, și care afectează, în final, principiul dreptății ca valoare supremă a statului român.

Totodată, consideră că „afirmația din expunerea de motive a Legii nr. 221/2009, în sensul că dificultățile legate de procesul de punere în aplicare a acestei legi au determinat ca, în multe cazuri, persoane în vârstă care au făcut obiectul persecuțiilor în regimul totalitar comunist să nu obțină nici până la această oră vreo despăgubire concretă”, nu reprezintă un temei bine fundamentat pentru adoptarea legii, în sensul cerut de art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, și creează premisele unei discriminări, deoarece instituie, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, un tratament juridic diferit pentru persoane aflate în situații similare, în sensul că destinatarii acestei legi sunt favorizați în raport cu persoanele îndreptățite care au urmat procedura administrativă prevăzută de Legea nr. 10/2001 sau de titlul VII din Legea nr. 247/2005, sub aspectul regimului stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv care nu pot fi restituite în natură.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 nu contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, de vreme ce acestea se referă la persoanele cărora li s-au aplicat măsurile prevăzute de lege și cărora nu le-au fost restituite bunurile sau nu au obținut despăgubiri în condițiile Legii nr. 10/2001. Prevederile legale criticate fac parte din categoria actelor normative prin care s-a legiferat în domeniul măsurilor reparatorii care se acordă persoanelor privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora. Or, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 376 din 22 martie 2011, că legiuitorul este liber să opteze atât în privința măsurilor reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a persoanelor îndreptățite de a beneficia de aceste despăgubiri.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, astfel cum au fost modificate prin art. XIII pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 5: „(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la: (...)

b) acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, dacă bunurile respective nu i-au fost restituite sau nu a obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitor la valorile supreme ale statului român și la principiul supremăției Constituției și obligația respectării legilor, și ale art. 16 alin. (1) potrivit căruia „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 796 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din

11 decembrie 2012, s-a mai pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, într-o cauză similară, excepție ridicată de același autor în fața aceleiași instanțe de judecată și având un conținut identic. Cu acel prilej, Curtea a statuat în esență că *natura* despăgubirilor reglementate de dispozițiile art. 5 din Legea nr. 221/2009 este diferită, în sensul că lit. a) reglementează acordarea despăgubirilor pentru prejudicii *morale*, în timp ce la lit. b) a art. 5 sunt prevăzute despăgubiri pentru prejudicii *materiale*. Această distincție este esențială sub aspectul regimului juridic specific și determină lipsa de incidență a considerentelor referitoare la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010.

De asemenea, Curtea a arătat că, „în privința acordării despăgubirilor pentru prejudicii materiale, este adevărat că textul art. 5 alin. (1) lit. b) din lege nu prevede *expressis verbis* natura acestora, respectiv bunuri *mobile* sau *imobile*, însă acesta nu reprezintă un argument suficient pentru constatarea neconstituționalității normei juridice”. În acest sens, a arătat că acordarea acestor despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate acționează în condițiile în care bunurile respective nu au fost restituite sau nu s-au obținut despăgubiri prin echivalent. Totodată, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 221/2009, „Acordarea de despăgubiri în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) atrage încetarea de drept a procedurilor de soluționare a notificărilor depuse potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare.”

În fine, Curtea a statuat că identificarea textelor de lege în vigoare, incidente într-un anumit domeniu la un moment dat și coroborarea acestora în funcție de aprecierea rangului actului normativ din care norma juridică incidentă face parte, urmate de interpretarea și aplicarea acestora în cazuri concrete, caracterizate prin împrejurări de fapt proprii, reprezintă operațiuni ce intră în competența judecătorului *a quo*. Totodată, pentru a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, subiectele prevăzute de art. 329 din Codul de procedură civilă au posibilitatea de a promova un recurs în interesul legii, solicitând Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia amintită își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în Dosarul nr. 50.387/3/2009 (500/2012) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2013.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 6

din 17 ianuarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Adriana Pinte, Maria Apostol și Mariana Bădulescu în Dosarul nr. 8.067/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.345D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 669/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.565 din 5 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.067/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Adriana Pinte, Maria Apostol și Mariana Bădulescu într-o cauză ce are ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că normele de lege criticate instituie o discriminare prin raportare la momentul îndeplinirii condițiilor de vechime necesare unei anumite promovări sau avansări. Astfel, prin interpretarea dispozițiilor art. 6 coroborate cu cele ale art. 2 din Legea nr. 285/2010, se creează o diferență între persoanele aflate în aceeași situație juridică, și anume pentru personalul nou încadrat pe funcție, respectiv pentru personalul promovat care beneficiază de o majorare a salariului de bază avut, deși ambele categorii se află în aceeași tranșă de vechime, respectiv 20 de ani.

Arată că nemajorarea veniturilor judecătorilor rămași la aceeași instanță, care au trecut în altă tranșă de vechime în funcție în anul 2011 este definitivă, fapt ce își pune amprenta și asupra salariilor viitoare, întrucât remunerația aferentă anului 2011 constituie baza de salarizare pentru anul 2012.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 108/2006.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 289/2005, nr. 820/2006 și nr. 669/2012.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 2 și art. 6 din Legea nr. 285/2010 se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei contestate, fără niciun fel de discriminare pe considerente arbitrare. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 669/2012. Arată că prevederile criticate nu pun în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, precum și că dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 2 și art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, cu următorul conținut:

— Art. 2: „*În anul 2011, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.*”;

— Art. 6: „(1) *În anul 2011, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din legea-cadru, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.*

(2) *În anul 2011, pentru personalul de conducere se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (1).*

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție pentru personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție», respectiv vechime în învățământ pentru personalul didactic de predare universitar și preuniversitar.

(4) Personalul care, în cursul anului 2011, desfășoară activități noi care presupun, potrivit legii-cadru, acordarea unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția respectivă beneficiază de o majorare a salariului de bază, respectiv a soldei/salariului de funcție, corespunzător numărului de clase de salarizare suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru”.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 alin. (2) lit. b) privind protecția intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la protecția proprietății și cele ale art. 23 pct. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la o retribuire echitabilă și satisfăcătoare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a statuat că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumulurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. Cu același prilej, Curtea a arătat că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor dispoziții noi în ceea ce privește criteriile de avansare și metodologia de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În același timp, Curtea constată că principiul egalității în drepturi impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat. Or, în cazul de față, ne aflăm în prezența unor situații juridice diferite, prin raportare la momentul acordării unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția

respectivă, cărora li se aplică două acte normative diferite, respectiv Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, și Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Astfel, nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 20 din Constituție, cu referire la prevederile art. 23 pct. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Cu privire la dispozițiile Legii nr. 285/2010 supuse controlului de constituționalitate aprioric, în Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2010, Curtea a reținut că, „prin Opinia nr. 598 din 20 decembrie 2010 a Comisiei de la Veneția, dată la cererea președintelui Curții Constituționale a Macedoniei, opinie care a fost adoptată la cea de-a 85-a sesiune plenară a Comisiei de la Veneția din 17—18 decembrie 2010, s-a arătat, în mod expres, că, «în lipsa unei interdicții constituționale exprese, o reducere a salariilor judecătorilor poate fi justificată în situații excepționale și în anumite condiții stricte, fără a fi privită ca o încălcare a independenței autorității judecătorești». În continuare, în opinia invocată se arată că o asemenea situație excepțională există atunci când statul suferă în mod considerabil de pe urma unei crize economice și pentru motive întemeiate legiuitorul găsește necesar să reducă salariile tuturor oficialilor statului (a se vedea paragrafele 20 și 21 ale opiniei citate). Cu alte cuvinte, o situație de criză economică este un temei suficient de grav pentru a determina o măsură de reducere a salariilor aplicată nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice”. În aceste condiții, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate de autorii excepției se aplică tuturor categoriilor personalului plătit din fonduri publice, aflate în situația prevăzută în cuprinsul Legii nr. 285/2010, fără privilegii și fără discriminări.

Pentru aceleași argumente, Curtea constată că textele de lege criticate nu contravin nici dispozițiilor art. 53 din Constituție și nici celor ale art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 135 alin. (2) lit. b) din Legea fundamentală privind protecția intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, Curtea constată că acestea nu au relevanță în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Adriana Pinteș, Maria Apostol și Mariana Bădulescu în Dosarul nr. 8.067/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2013.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPĂR

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005

Având în vedere dispozițiile art. 139 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 23 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 99, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Transpunerea cauzei de la o secție la alta, în cadrul aceleiași instanțe, se realizează prin încheiere. Dosarul își păstrează numărul și este transpus la completul care judecă în aceeași zi, la secția competentă, sau, dacă în ziua respectivă nu este ședință de judecată la această secție, la completul imediat următor al secției competente. Dacă mai multe complete judecă în aceeași zi, repartizarea se va face între acestea în sistem ciclic.”

2. La articolul 105, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 105. — (1) Rezultatul deliberării se consemnează într-o minută care va fi scrisă pe cererea de chemare în judecată, pe cererea de apel sau de recurs ori pe ultima încheiere. Transcrierea minutei, integral sau în extras, în condica ședințelor de judecată pe suport hârtie se face de președintele completului ori de un alt judecător, membru al acestuia, iar în sistem informatizat, de către greșierul de ședință.”

3. La articolul 110, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În materie civilă, greșierul de ședință va comunica părților sau, după caz, altor persoane prevăzute de lege hotărârea, în copie, de îndată ce a fost redactată și semnată.”

4. La capitolul III „Desfășurarea activității administrative-judiciare a instanțelor”, după articolul 142 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a XII-a, cuprinzând articolul 142¹, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a XII-a Psihologul instanței

Art. 142¹. — (1) La fiecare curte de apel funcționează un psiholog, cu specializarea în domeniul de competență «psihologia muncii și organizațională».

(2) Psihologul sprijină președintele curții de apel prin exercitarea următoarelor atribuții:

a) analizează activitățile organizaționale la nivelul instanțelor judecătorești pentru diagnosticarea eventualelor disfuncționalități sistemice, în scopul eficientizării actului de justiție și ameliorării condițiilor de muncă;

b) evaluează cantitatea, calitatea și eficiența resurselor umane în scopul optimizării sarcinilor de muncă, reorientării profesionale în cadrul instanței și formării anumitor abilități profesionale;

c) asigură asistența psihologică a personalului instanțelor judecătorești pentru facilitarea acomodării cu cerințele specifice unui anumit post și a integrării noilor angajați în colectivul de lucru;

d) mediază conflictele interpersonale care afectează calitatea relațiilor de muncă în vederea diminuării sau rezolvării acestora;

e) elaborează programele de dezvoltare organizațională;

f) concepe și/sau asigură utilizarea instrumentelor de diagnoză organizațională;

g) asigură pregătirea motivațională și aptitudinală a resurselor umane — antrenarea motivației intrinseci, capacității de memorare, capacității de autocontrol, abilităților comunicaționale și optimizarea atenției;

h) îndeplinește atribuțiile corespunzătoare sferei sale de competență privind sănătatea și securitatea în muncă;

i) îndeplinește orice alte sarcini primite de la președintele curții de apel, în sfera sa de competență;

(3) Președintele curții de apel stabilește calendarul activităților pe care psihologul le realizează la curtea de apel și instanțele din circumscripția curții de apel, având în vedere și solicitările președinților instanțelor arondate. Atribuțiile prevăzute la alin. (2) se realizează conform calendarului aprobat de președintele curții de apel, inclusiv pentru instanțele din circumscripția curții de apel.

(4) Psihologul asigură consilierea psihologică, la cerere, a personalului curții de apel și al instanțelor din circumscripția acesteia în cazul confruntării cu situații existențiale critice, inclusiv de natură profesională, în vederea optimizării performanțiale și asigurării confortului personal și interpersonal în mediul organizațional.

(5) Psihologul participă în comisiile de examinare/reexaminare psihologică la concursurile/examenle organizate de către Consiliul Superior al Magistraturii.

(6) Psihologul poate participa în proiectele organizate de către Consiliul Superior al Magistraturii.

(7) Psihologul are obligația de a păstra confidențialitatea datelor deținute în exercitarea funcției.

(8) Psihologul întocmește un raport anual asupra activității sale, pe care îl prezintă președintelui curții de apel.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Alina Nicoleta Ghica**

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005

Având în vedere dispozițiile art. 139 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) și art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La capitolul III „Desfășurarea activității administrative-judiciare a instanțelor”, după articolul 110⁶ se introduce o nouă secțiune, secțiunea a IV²-a, cuprinzând articolele 110⁷ și 110⁸, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a IV²-a

Dispoziții tranzitorii referitoare la activitatea de judecată desfășurată în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și până la data de 31 decembrie 2015

Art. 110⁷. — (1) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 și până la data de 31 decembrie 2015 se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile secțiunilor a III-a și a IV-a din prezentul capitol, în măsura în care nu contravin dispozițiilor Codului de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, altele decât cele privind cercetarea procesului și, după caz, dezbaterea fondului în camera de consiliu.

(2) Lista de ședință va fi afișată pe portalul instanței și la ușa sălii de ședință cu cel puțin o oră înainte de începerea acesteia. Lista va cuprinde și intervalele orare orientative fixate pentru strigarea cauzelor.

(3) Pe durata necesară desfășurării cercetării procesului dosarele se păstrează în arhivă, pe complete și termene de judecată. Dosarul se preia din arhivă pentru efectuarea actelor de procedură și ședința de judecată de către grefierul de ședință sau pentru studiul dosarului de către membrii completului, situații în care se păstrează de grefier sau completul de judecată.

Art. 110⁸. — Dispozițiile secțiunii a IV¹-a din prezentul capitol se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.”

2. La capitolul III, după articolul 114⁸ se introduc două noi secțiuni, secțiunile a V³-a și a V⁴-a, cuprinzând articolele 114⁹—114¹⁶, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a V³-a

Dispoziții tranzitorii referitoare la înregistrarea cererilor de apel sau de recurs, înaintarea dosarelor la instanța de apel sau de recurs și activitatea premergătoare ședinței de judecată în apel sau recurs în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 și până la data de 31 decembrie 2015

Art. 114⁹. — (1) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 și până la data de 31 decembrie 2015, depunerea apelului sau recursului, înaintarea dosarului la instanța de apel sau de recurs și activitatea premergătoare ședinței de judecată în apel sau recurs se realizează în conformitate cu prevederile art. XIV—XVII din Legea nr. 2/2013.

(2) Cererile de apel sau de recurs prezentate direct sau primite prin poștă, curier ori fax sau în orice alt mod prevăzut de lege se înregistrează în registrul general de dosare, în formă informatizată sau scrisă, după care registratorul le predă președintelui instanței, care va lua în aceeași zi măsurile corespunzătoare. Dispozițiile art. 111 alin. (2)—(8), art. 113 și 114 se aplică în mod corespunzător.

(3) Dosarele având ca obiect apel sau recurs, primite de la instanța a cărei hotărâre se atacă, se transmit persoanei desemnate cu repartizarea aleatorie a cauzelor, în vederea repartizării pe complete, în aceeași zi sau, în condițiile art. 93 alin. (2¹), a doua zi.

(4) Dosarele repartizate aleatoriu sunt transmise completului corespunzător, pentru îndeplinirea procedurilor premergătoare fixării primului termen de judecată.

Art. 114¹⁰. — (1) Grefierul de ședință stabilit pentru completul căruia i s-a repartizat aleatoriu dosarul întocmește, pe baza dispozițiilor date de complet, toate comunicările prevăzute de lege înainte de fixarea primului termen de judecată, completează borderourile, dacă nu există o persoană desemnată cu atribuții privind expedierea actelor de procedură, și predă corespondența la arhivă în vederea expedierii.

(2) Dovezile de comunicare primite la instanță se transmit grefierului arhivar, care le atașează la dosar și le predă de îndată grefierului de ședință, împreună cu dosarul.

(3) Grefierul de ședință evidențiază dovezile de comunicare și data primirii comunicărilor în aplicația ECRIS și le prezintă completului de judecată, împreună cu dosarul.

(4) Grefierul de ședință urmărește termenele prevăzute de lege pentru efectuarea modificărilor sau completărilor la cererea de apel sau de recurs, pentru depunerea întâmpinării și a răspunsului la întâmpinare, și informează completul de judecată cu privire la împlinirea acestora.

Art. 114¹¹. — (1) Până la fixarea primului termen de judecată, dosarele se păstrează în arhivă, pe complete de judecată.

(2) Pe durata necesară efectuării actelor de procedură și studiului dosarului, acesta se preia din arhivă de grefierul de ședință și se păstrează de grefier sau completul de judecată, după caz.

Art. 114¹². — (1) După îndeplinirea procedurilor premergătoare prevăzute de lege, dacă constată îndeplinite condițiile pentru stabilirea primului termen de judecată, completul de judecată fixează primul termen de judecată, dispunând citarea părților și, după caz, alte măsuri pentru pregătirea judecării, în condițiile legii. Dosarul se predă de îndată grefierului de ședință care, în aceeași zi, introduce termenul în aplicația ECRIS.

(2) Emiterea procedurilor de citare pentru primul termen de judecată și ducerea la îndeplinire a celorlalte măsuri pentru pregătirea judecării se realizează de grefierul de ședință imediat după fixarea termenului de judecată, pentru cauzele urgente, sau în cel mult 5 zile lucrătoare, pentru celelalte cauze.

(3) Președintele instanței poate dispune ca activitățile prevăzute la alin. (2) să fie realizate de un grefier desemnat în acest scop la nivelul instanței.

Art. 114¹³. — Dispozițiile art. 103⁵ alin. (2)—(4) și ale secțiunii a V¹-a din prezentul capitol se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

SECȚIUNEA a V⁴-a

Dispoziții tranzitorii referitoare la judecarea cererilor de contestație în anulare și de revizuire în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 și până la data de 31 decembrie 2015

Art. 114¹⁴. — (1) Cererile de contestație în anulare și de revizuire introduse în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 și până la data de 31 decembrie 2015 se transmit persoanei desemnate cu repartizarea aleatorie a cauzelor, în vederea repartizării pe complete, în aceeași zi sau, în condițiile art. 93 alin. (2¹), a doua zi.

p. Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Alina Nicoleta Ghica**

București, 13 februarie 2013.
Nr. 160.

(2) Dosarele repartizate aleatoriu sunt transmise completului corespunzător, pentru îndeplinirea procedurilor premergătoare fixării primului termen de judecată.

Art. 114¹⁵. — (1) În situația în care hotărârea împotriva căreia se îndreaptă calea extraordinară de atac a fost pronunțată în primă instanță, se aplică în mod corespunzător dispozițiile secțiunii a II¹-a din prezentul capitol și ale art. 1107.

(2) În situația în care hotărârea împotriva căreia se îndreaptă calea extraordinară de atac a fost pronunțată de instanța de apel sau de recurs, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 1107 și ale art. 114¹⁰—114¹².

Art. 114¹⁶. — Dispozițiile secțiunii a V²-a din prezentul capitol se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din argint dedicate aniversării a 350 de ani de la înălțarea bisericii de lemn Sfinții Arhangheli din Rogoz, Maramureș

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 11 februarie 2013, o monedă din argint dedicată aniversării a 350 de ani de la înălțarea bisericii de lemn Sfinții Arhangheli din Rogoz, Maramureș.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei prezintă imaginea bisericii de lemn Sfinții Arhangheli din Rogoz și siluetele din față și din profil ale bisericii, decupate în imaginea unui fragment din peretele exterior al

acesteia; stema României, valoarea nominală „10 LEI”, anul de emisiune „2013” și inscripția „ROMANIA”.

Reversul monedei redă icoana Sfintei Treimi din absida altarului bisericii Sfinții Arhangheli din Rogoz și inscripțiile: „monumente de arta medievală creștină”, „BISERICA SFINTII ARHANGHELI ROGOZ” și anul înălțării „1663”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint dedicate aniversării a 350 de ani de la înălțarea bisericii de lemn Sfinții Arhangheli din Rogoz, Maramureș, au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 8 februarie 2013.
Nr. 2.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

